

Καύχημά μας ο Σταυρός του Χριστού.

Επίσκοπος Πολύκαρπος Βαγενάς (†).

Με επιπολαιότητα και υλοφροσύνη συνυφασμένη η ζωή μας γίνεται άχαρη και ανούσια. Η πίκρα του κενού που αφήνουν τα κούφια και αρνητικά καυχήματα των ανθρώπων δημιουργεί μελαγχολίες και απελπισία. Είναι πράγματι τρομερή η απογοήτευση που δοκιμάζει εκείνος που βλέπει ό,τι είχε θεωρήσει για μεγάλο και άξιο να δώσει όλες του τις δυνάμεις για την απόκτησή του, εκείνο που αποτελούσε την καύχηση του, να σωριάζεται ανίκανο να του δώσει μια στοιχειώδη ικανοποίηση.

Πόσες και πόσες απογοητεύσεις νιώθουν γύρω μας εκείνοι που είδαν σε μια στιγμή την περιουσία τους να εξατμίζεται, τα κοσμήματα, την ομορφιά, τη δύναμή τους να την ξεπερνάει κάποιος άλλος. Πόση πικρία δοκιμάζουν άλλοι διαπιστώνοντας πως παρόλο ότι έδωσαν την προσοχή τους όλη, για να κερδίσουν κάτι και να νιώθουν υπερήφανοι γι' αυτό, δεν ικανοποιείται και η ψυχή τους ανάλογα. Βλέπουν πως περνούν και φεύγουν, φθείρονται και

χάνουν την αξία τους πράγματα για τα οποία ένιωθε προηγουμένως χαρά, που τα κατείχε.

Ίσως κανένας δεν έφτασε να αποκτήσει τόσα υλικά αγαθά, τόσες τιμές και δόξες, όσα ο Σολομών. Για να φτάσει στο τέλος της ζωής του και να μας βεβαιώσει πως όλα αυτά, για τα οποία τόσο πάλεψε να τα κερδίσει και καυχήθηκε πως τα απόλαυσε, δεν ήταν τίποτα. «Ματαιότης ματαιότητων τα πάντα ματαιότης» (Εκκλ. 12:8). Και οι υπόλοιπες ημέρες που περίμενε να ζήσει δε θα του πρόσφεραν τίποτα. «Παν το ερχόμενον ματαιότης» (Εκκλ. 12:8).

Αυτή τη ματαιότητα ήρθε να μεταπλάσει σε ευλογία, σε ελπίδα, σε φως, χαρά και ζωή ο Σταυρός του Χριστού. Ο Σταυρός του Χριστού έδωσε τη δυνατότητα στον άνθρωπο να ξεπεράσει τα ψεύτικα και μάταια. Να οικειοποιηθεί τα αληθινά και αιώνια. Έγινε ο Σταυρός το μέσον που συμφιλίωσε και ένωσε τον άνθρωπο με το Θεό. Το ακαταμάχητο όπλο στον αγώνα για την τελείωση, για την ευτυχία.

Αδελφοί μου. Ο Απόστολος Παύλος αναγεννημένος με του Σταυρού τη δύναμη και ξεπερνώντας κάθε υλικό, ανθρώπινο και μάταιο, ένιωθε την ευγνωμοσύνη να ξεχειλίζει στην ψυχή του και το αίτιο της ευτυχίας του, ο Σταυρός ήταν το μοναδικό του καύχημα.

Κουρασμένοι από τη ματαιότητα των επιδιώξεων και των μικρών και ασήμαντων καυχημάτων μας, ας αγκαλιάσουμε κι εμείς του Χριστού το Σταυρό. Αυτό σημαίνει πως θα ταυτίσουμε τη ζωή μας με τη θυσία. Αλλά τούτο θα μας χαρίσει τη λύτρωση.

Λυτρωμένοι από τα πρόσκαιρα και μάταια θα δούμε τη ζωή και τις επιδιώξεις μας κάτω από το πρίσμα της αιωνιότητας. Με νέες προοπτικές, ελευθερωμένοι από πάθη, μικρότητες και κατωτερότητες, λυτρωμένοι από τα αμαρτωλά και φθαρτά θα αντιμετωπίσουμε γεμάτοι ελπίδες, θάρρος, εμπιστοσύνη και αποφασιστικότητα το μέλλον.

Για να γίνει έτσι δημιουργική η ζωή μας. Και γεμάτοι ευγνωμοσύνη κι εμείς να έχουμε μοναδικό μας καύχημα του λυτρωμού μας το αίτιο: το Σταυρό το Χριστού.

Από το βιβλίο: Πολυκάρπου Βαγενά, Μητροπολίτου Κερκύρας, «Ελθέτω η βασιλεία σου», τ. Γ', σελ. 153.

Πηγή : <https://www.koinoniaorthodoxias.org/>